

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/75/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010292
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821010292.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanej C. U., rod. H., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom Q. pod C., B. XXX/X, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby llava, trestne stíhanej pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 12. januára 2022 prejednal odvolania obžalovanej C. U. a opatrovníka maloletej poškodenej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, zo dňa 27. októbra 2021, sp. zn. 3T/50/2021 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušujú sa v napadnutom rozsudku výroky o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaná C. U. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku súdu prvého stupňa

o d s u d z u j e

podľa § 208 odsek 3 Tr. zák. s použitím § 38 odsek 3, § 36 písmeno l), n), § 49 odsek 2 a § 39 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Tr. zák. sa obžalovaná na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie poškodenej zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 27.10.2021, sp. zn. 3T/50/2021 bola obžalovaná C. U. uznaná vinnou zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a), b), odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona na skutkovom základe, že v období od presne nezisteného dňa leta roku 2016 do dňa 13.1.2021 v rodinnom dome v obci Q. pod C., 1. mája XXX/X, okres N., týrala svoju maloletú dcéru, ktorá s ňou žila v spoločnej domácnosti, a to poškodenú V. Š., nar. XX.X.XXXX, tým spôsobom, že maloletú V. Š., nar. XX.X.XXXX, pri nepatrných podnetoch, najmä po nevykonaní uložených domácich prác podľa jej predstáv a zásad, alebo nesplnení iných úloh, opakovane fyzicky napádala, a to tak, že ju dlaňami a pästami udierala po celom tele, maloletej V. Š., nar. XX.X.XXXX, sa vyhrážala takým spôsobom, že jej zoberie mobil, keď

nebude poslúchať a že jej zruší školské krúžky, keď nebude robiť, čo jej povie, pričom úlohy musela plniť aj vo večerných a nočných hodinách, sadiť kvety, umývať okná, až pokiaľ neboli vykonané podľa jej predstáv, dňa 24.12.2020 maloletú V. Š., nar. XX.X.XXXX, napadla takým spôsobom, že ju dlaňami a pästami udierala po celom tele veľkou intenzitou, následkom čoho jej rozbila pery, a tiekla jej krv, dňa 12.1.2021 maloletú V. Š., nar. XX.X.M., napadla takým spôsobom, že ju dlaňami a pästami udierala po celom tele z dôvodu, že na pokyn obvinenej nevyložila nákup, pretože si musela plniť školské povinnosti, dňa 13.1.2021 maloletú V. Š., nar. XX.X.XXXX, napadla takým spôsobom, že ju dlaňami a pästami udierala po celom tele z dôvodu, že na pokyn obvinenej nezložila trampolínu nachádzajúcu sa na dvore rodinného domu, pričom sa k nej počas uvedeného obdobia správala pohŕdavo a ponižujúco, vulgárne jej nadávala a tohto konania voči maloletej V. Š., nar. XX.X.XXXX, sa dopúšťala zo začiatku raz - dvakrát za mesiac, následne sa toto konanie stupňovalo a od marca 2020 dochádzalo k obdobným útokom na maloletú poškodenú V. Š., nar. XX.X.XXXX, takmer každý deň, alebo každý druhý deň, pričom týmito svojím dlhodobým konaním voči poškodenej u nej vyvolávala strach a stres a spôsobovala jej fyzické a psychické utrpenie.

Za to bola odsúdená podľa § 208 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l), n) Trestného zákona, § 49 odsek 2 Trestného zákona, § 39 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 10 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bola podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodenú C. C., nar. XX.X.XXXX v D. D., bytom Q. pod C., B. XXX/X, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote proti nemu písomne podali odvolanie obžalovaná a poškodená prostredníctvom opatrovníčky.

Obžalovaná odvolanie odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu, ako aj sama vlastným písomným podaním.

Obhajca v písomne podanom odvolaní poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ďalej uviedol nasledovné:

„S výrokom o treste tohto rozsudku sa nestotožňujem, považujem ho za nesprávny.

Proti výroku o treste tohto rozsudku týmto podávam v zákonom stanovenej lehote toto odvolanie:

Úvodom poukazujem na záverečnú reč môjho obhajcu a týmto si dovoľujem navrhnúť odvolaciemu súdu, aby sa s ňou oboznámil.

Ku spáchaniu skutku som sa priznala a moje konanie som úprimne oľutovala, Na hlavnom pojednávaní som urobila vyhlásenie o vine.

Vážený súd, som si vedomá vážnej chyby ktorú som spravila, vo výkone väzby som už necelý rok, za túto dobu som oľutovala svoje konanie a dostatočne som si uvedomila nesprávnosť svojho konania. Samotný výkon väzby mal na mňa dostatočne prevýchovný charakter. Myslím si, že aj moje konanie v rámci tohto trestného konania preukazuje moju sebareflexiu a oľutovanie toho čo som spravila. Som si vedomá, že mi prvostupňový súd uložil nepodmienečný trest pod dolnú hranicu zákonom upravenej trestnej sadzby, za čom som aj s pokorou vďačná.

S poškodenou, mojou maloletou dcérou som v kontakte, telefonujeme si, pravidelne ma navštevuje v ústave na výkon väzby, písomne som sa jej ospravedlnila. Moja maloletá dcéra C. je vo veku, kedy sa potrebuje ako dospelávajúci človek poradiť s matkou pri rozhodovaní o mnohých veciach v živote a myslím si, že aj napriek tomu negatívu čo som jej spôsobila, mňa ako matku veľmi potrebuje.

Vzhľadom na uvedené mám za to, že mi je možné uložiť primeraný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne.

Mám za to, že takého odsúdenie by bolo v súlade so základnými zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza vyhlásený v trestnom konaní sp.zn. 3T 50/2021 dňa 27.10.2021 v časti výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám rozhodol vo veci a uložil mi primeraný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne.“

Obžalovaná v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že veľmi ľutuje, čo spôsobila svojej maloletej dcére. V rozsahu 11 strán rukou písaného textu obžalovaná popísala, aké ťažké situácie jej prinášal život, pod ťarchou ktorých zlyhala. Snažila sa veci riešiť, navštevovala aj psychologickú poradňu. Už od detstva zažila ťažké životné situácie v dôsledku agresívneho správania sa otca alkoholika a neskôr aj priateľa jej matky. Obžalovaná poukázala na to, že všetky problémy vo svojom živote musela riešiť sama, nedostávalo sa jej pomoci. Množstvo negatívnych skúseností malo vplyv na jej správanie, v ktorom došlo k zlyhaniu vo vzťahu k jej dcére. Zo všetkých síl to chce a bude sa to snažiť odčiniť. Uvedomuje si, že dcéra je v citlivom období puberty a stojí pred vážnym rozhodnutím svojho životného profesionálneho smerovania. Preto prosí, aby jej bolo umožnené byť jej čo najskôr na blízku a byť jej oporou uložením nižšieho trestu.

Opatrovníčka maloletej poškodenej v písomných dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„V trestnej veci obžalovanej C. U. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona podávam ako opatrovník maloletej poškodenej V. Š., nar. XX.X.XXXX proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 3T 50/2021 zo dňa 27.10.2021, a to do výroku o náhrade škody - odkázaní poškodenej s nárokom na náhradu škody na civilné sporové konanie.

V prvom rade poukazujem na skutočnosť, že obžalovaná spravila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal. Obžalovaná sa priznala ku skutku v celom rozsahu - teda uznala aj to, že spôsobila následky a ujmu, ktoré nastali u maloletej.

Pokiaľ na základe takého vyhlásenia mohla byť uznaná vinnou za trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby počas dlhšieho času - teda byť uznaná vinnou za následky konštatované znaleckými posudkami PhDr. Andreja Benkoviča a MUDr. Ladislava Kvasničku na maloletej, nepostupoval súd správne, keď sa zaoberal tým, koľko z bodového hodnotenia ujmy možno pričítať len obžalovanej - najmä ak sa tým nepovažoval za nutné zaoberať z hľadiska pričítania miery trestnej zodpovednosti za daný následok výlučne obžalovanej.

V tejto súvislosti poukazujeme na to, že v čase zmienených rodinných konfliktov počas skúmania duševného stavu maloletej V. Š. nebola v roku 2016 konštatovaná žiadna vážna duševná porucha vzniknutá pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácii, ktorá by v tom čase založila možnosť odškodnenia poškodenej zo strany matky (na ktorú v tom čase podali jej príbuzné oznámenie pre týranie), či iných osôb. Je to konštatované o. i. v znaleckom posudku PhDr. Benkoviča v časti - správa ÚPSVaR zo dňa 15.1.2021 a nasl. Z vykonaných dôkazov - najmä výpovedí poškodenej, obžalovanej i svedkov v súčasnom trestnom konaní jednoznačne vyplynulo, že problematické bolo najmä posledné obdobie po vypuknutí epidémie covid 19, kedy maloletá V. Š. trávila viac času doma sama s matkou a kedy boli konflikty medzi nimi a útoky matky na dieťa takmer denné.

Vážna duševná porucha u poškodenej bola konštatovaná až vyššie uvedenými znaleckými posudkami vyššie uvedených znalcov v roku 2021, kedy bola u maloletej V.Š. konštatovaná posttraumatická stresová porucha, ktorej konštatovanie založilo dôvodnosť trestného stíhania obžalovanej. Došlo k tomu po rokoch od udalostí, ktorými sa na hlavnom pojednávaní obžalovaná snažila oslabiť svoj podiel na pôsobení utrpenia vlastnému dieťaťu.

Zdôrazňujeme, že podľa zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia sa neodškodňuje akákoľvek ujma, ale len taká ujma, ktorá dosiahla takú intenzitu, ktorá je spôsobilá privodiť poškodenej vážnu ujmu. Vzhľadom na to, že v čase konfliktov v rodine bol

duševný stav dieťaťa skúmaný a poškodenie nedosiahlo takú intenzitu, aby bola konštatovaná vážna duševná ujma, porucha, nedomnievame sa, že tieto minulé konflikty, ktorých stranou bola samotná obžalovaná nesúca primárnu zodpovednosť za zdravý duševný vývoj vlastného dieťaťa, mali na poškodenie duševného zdravia malol. V. Š. taký vplyv, aby súd musel skúmať podiel iných osôb na ujme konštatovanej v roku 2021 a pristúpiť k odkázaniu maloletej poškodenej na civilné sporové konanie. Treba si uvedomiť že ďalšie súdne konanie bude znamenať pre maloletú len ďalšiu traumu, pretože bude nevyhnutne vystavená sporovému konaniu s vlastnou matkou.

V tejto súvislosti poukazujeme na to, že možnosti maloletého dieťaťa obrátiť sa bez súhlasu zákonných zástupcov na súd sú značne limitované. S oboma zákonnými zástupcami je dieťa v kolízii záujmov - s matkou preto, lebo by mohla byť zaviazaná nahradiť spôsobenú ujmu, s otcom preto, lebo je partnerom matky a tvorí s ňou jednu domácnosť - nemá teda záujem podporovať dieťa v hájení jeho konkurujúcich záujmov. Kým dieťa bude môcť samé takúto žalobu podať, budú jeho nároky dávno premlčané.

Odkázaním dieťaťa na civilné sporové konanie dôjde zbytočne k druhej viktimizácii dieťaťa, znovu otváraní a pripomínaniu prežitej traumy, priamej konfrontácii dieťaťa s matkou, ktorá ju týrala, čo podľa nášho názoru je v priamom rozpore s úmyslom zákonodarcu chrániť mimoriadne zraniteľné obeť trestných činov a je to aj v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, ktorý musia mať súdy ctiace medzinárodné záväzky Slovenskej republiky a vnútroštátnu legislatívu (o. i. napríklad Zákon č. 274/2017 o obetiach trestných činov) na pamäti v každom štádiu konania a rozhodovania.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujeme výrok o náhrade škody zmeniť tak, že škoda bude poškodenej priznaná v plnom rozsahu tak, ako bola uplatnená.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, obhajca obžalovanej zotrval na svojom písomnom návrhu a navrhol mu vyhovieť. Odvolanie opatrovníčky maloletej poškodenej navrhol zamietnuť ako nedôvodné. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol obe podané odvolania zamietnuť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je dôvodné a odvolanie opatrovníčky maloletej poškodenie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovanej napadnutých výrokoch rozsudku okresného súdu, z obsahu podaných odvolaní a dôvodov vyplýva, že v podaných odvolaniach nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaniach nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovanej, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovanej.

Ako vyplýva z dôvodov podaného odvolania obžalovanej, v tomto odvolaní je namietaná neprimeraná prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Z výrokovej časti napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovanej bol ukladaný trest odňatia slobody aj podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., teda pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom. Už samotná táto skutočnosť v zásade by mohla svedčiť v neprospech záveru o neprimeranej prísnosti uloženého trestu, avšak podľa názoru odvolacieho súdu na základe aplikácie najmä ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. je opodstatnené stotožniť sa s dôvodnosťou podaného odvolania obžalovanej. Pri posudzovaní

dôvodnosti tohto odvolania odvolací súd vychádzal zo skutkových okolností prípadu, správne ustálených okresným súdom.

Zo všetkých zabezpečených dôkazov nepochybne vyplýva, že k protiprávnemu konaniu obžalovanej dochádzalo v zásade po tom, čo maloletá nesplnila pokyny alebo príkazy podľa predstáv obžalovanej, ako matky. Poškodená tiež tvrdila, že obžalovaná je ochotná jej vždy pomôcť a podporovala ju aj v mimoškolských aktivitách.

Zo zisteného skutkového stavu veci vyplýva, že k spáchaniu trestného činu došlo v rámci vzťahu medzi rodičom a maloletým dieťaťom. Práva a povinnosti vyplývajúce z tohto vzťahu rámcovo upravujú ustanovenia zákona č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov. V zmysle tejto rámcovej právnej úpravy je rodič okrem iného povinný sústavne a dôsledne sa starať o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1 písm. a/). Dieťa je povinné prejavovať svojmu rodičovi primeranú úctu a rešpektovať ho. Ak dieťa žije v domácnosti s rodičmi, je povinné podieľať sa osobnou pomocou na spoločných potrebách rodiny a prispievať na úhradu potrieb rodiny podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Z hľadiska pohnútok, ktoré viedli obžalovanú k spáchaniu trestného činu, odvolací súd konštatuje, že zabezpečený obsah spisového materiálu nedáva žiadny podklad k záveru o priamom úmysle obžalovanej spôsobiť utrpenie svojej maloletej dcéry. Najmä zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že v pohnútkach obžalovanej podstatnú úlohu hrali dlhotrvajúce ťažké životné situácie, ktoré sa rozhodnou mierou prejavili v nadmernom psychickom tlaku u obžalovanej v úzkom aj širšom sociálnom prostredí, pod vplyvom ktorého tlaku sa u obžalovanej vyskytovali výbuchy zlosti a agresivita v správaní smerom do okolia. Z uvedeného vyplýva, že primárnou príčinou páchania predmetnej trestnej činnosti bolo nezvládanie negatívnych emócií, vzniknutých v nadmernom psychickom tlaku.

Z hľadiska posúdenia, čo je nutné zmeniť alebo eliminovať, aby sa obžalovaná napravila, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že podľa záverov znaleckého posudku je resocializácia obžalovanej možná. Z uvedeného preto vyplýva, že trest v tomto prípade má viesť k eliminácii agresivity v správaní obžalovanej.

Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaná svojím prístupom v tomto trestnom stíhaní preukázala, že v stresujúcej situácii, za ktorú zrejme možno považovať väzobné trestné stíhanie, je schopná eliminovať svoje agresívne konanie (absencia problematického správania sa počas väzby) a kriticky nazerať na svoje konanie (úprimné oľutovanie svojho konania a priznanie sa v celom rozsahu). Pri zvažovaní výmery trestu odvolací súd prihliadal tiež na to, že napriek spáchaniu trestného činu vzťahu medzi obžalovanou a poškodenou maloletou sú naďalej v rámci možnosti obmedzovania osobnej slobody obžalovanej udržiavané ku prospechu vývoja maloletej poškodenej.

Vyššie uvedené skutočnosti aj s poukazom na čo najmenší dopad trestu obžalovanej na jej maloletú dcéru v zmysle § 34 ods. 3 Tr. zák. viedli odvolací súd k záveru, podľa ktorého v prejednávanom prípade sú splnené zákonné podmienky pre uloženie trestu obžalovanej podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na samej spodnej hranici trestnej sadzby, zníženej pod dolnú hranicu trestu odňatia slobody ustanoveného zákonom. Preto odvolací súd rozhodol o čiastočnom zrušení napadnutého rozsudku a sám rozhodol o uložení trestu tak, ako jej to uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o odvolanie poškodenej v neprospech obžalovanej proti výroku o náhrade škody, jeho podstatou je nesúhlas odvolateľky so záverom okresného súdu, podľa ktorého na základe vykonaných dôkazov nemohol dospieť k nepochybnému záveru o preukázaní plnej príčinnej súvislosti konania obžalovanej so zisteným vzniknutým následkom na duševnom zdraví maloletej poškodenej.

Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k názoru, podľa ktorého okresný súd pri vyvodzovaní svojho záveru hodnotil vykonané dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno sa stotožniť so správnosťou názoru odvolateľky v dôvodoch jej odvolania, podľa ktorého príčinná súvislosť konania obžalovanej s následkom, ktorým je zistené poškodenie zdravia maloletej poškodenej, vyplýva zo samotného rozsahu skutkových okolností, vyvedených z vyhlásenia o vine samotnou obžalovanou. Odvolací súd poukazuje na to, že skutková

veta napadnutého rozsudku, ktorá je totožná so skutkovou vetou obžaloby, neobsahuje formuláciu o spôsobení aj poškodenia zdravia poškodenej konaním obžalovanej.

Pokiaľ odvolateľka v dôvodoch svojho odvolania poukazuje na to, že výsledky vykonaného znaleckého dokazovania nesvedčia o tom, že by konfliktné udalosti v roku 2016 mali súvis so vznikom posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej, odvolávajú sa na závery znalca PhDr. Benkoviča, odhliadnuc od toho, že uvedený znalec nie je lekárom, a preto nie je oprávnený vyjadrovať sa k medicínskym otázkam, odvolací súd poukazuje na záver znalca MUDr. Kvasničku, podľa ktorého záveru zistená posttraumatická stresová porucha u poškodenej je v kontexte s konfliktami v roku 2016 a s abnormálnym správaním obžalovanej v čase pandémie (č. I. 319).

Keďže záver okresného súdu o pochybnostiach v otázke rozsahu príčinnej súvislosti spáchaného trestného činu obžalovanou s následkom, ktorým bolo zistenie posttraumatickej stresovej poruchy u poškodenej, podľa názoru odvolacieho súdu má úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie poškodenej nie je dôvodné. Nad rámec správnych úvah okresného súdu v súvislosti s výrokom o náhrade škody odvolací súd považuje za potrebné dodať, že odôvodnenie bodového ohodnotenia k uplatnenému nároku na náhradu škody už na prvý pohľad vyvoláva odôvodnené pochybnosti o jeho celkovej správnosti. Podľa obsahu tohto bodového ohodnotenia zvýšenie bodového ohodnotenia na dvojnásobok je odôvodnené sťažiením možnosti poškodenej plnohodnotne sa uplatniť v živote a spoločnosti (č. I. 324), čo podľa názoru odvolacieho súdu vykazuje rozpor so znaleckým záverom, podľa ktorého zmena v dôsledku ujmy na zdraví neobmedzila obvyklý spôsob života poškodenej a nevyžiadala si ani liečbu.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie poškodenej nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené v bode II. výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.